

Glas Naroda

List Slovenskih delavcev v Ameriki.

The first Slovenic Daily in
the United States.
Issued every day except
Sundays and Holidays.

TELEFON PISARNE: 1279 RECTOR.

Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON PISARNE: 1279 RECTOR.

NO. 37. — ŠTEV. 37.

NEW YORK, WEDNESDAY, FEBRUARY 13, 1907. — V Sredo, 13. SVEČANA, 1907.

VOLUME XV. — LETNIK XV.

Japonsko vprašanje in predsednik.

VPRAŠANJE GLEDE ŠOL V CA-
LIFORNINI ŠE VEDNO
NI REŠENO.

Roosevelt Califorijanom ne more
jamčiti sklenitve pogodbe
glede izločitve jap.
kulijev.

NESPREMENJENI POLOŽAJ.

Washington, 13. februar. Položaj glede japonskega vprašanja se še ni spremenil in delegacije iz California pričakujejo končne rešitve vprašanja, ne da bi vedeli, kakšne bodo zaključek. Prod vsem boste treba gledate za zadevo vprašati — japonsko vladu in še potem boste mogoče s konferenco nadaljevati. Delegacije se hočejo udati glede šolskega vprašanja v San Franciscu, toda le pod pogojem, da Roosevelt prepove naselejanje japonskih kulijev. Roosevelt je obljubil, da bo še s Japonsko skleniti pogodbo glede kulijev, vendar pa ne more jamčiti, da bi bila Japonska s tem zadovoljna. Delegacije naredno v obljubam niso zadovoljni in žele, da jim predsednik bo sklenitev definitivno jamči, kar mu je pa naredno nemogoče.

BELI LOPOVI.

V Virginiji so napadli, kloroformirali
in zlorabili neko dekle.

Washington, 12. februar. Po vsej Virginiji vlada skrajna razburjenost in ogroženost, ker se je pripetilo celo vrsta tajnih napadov na mlade dijakinje in druge dekle v Gordonsville med Washingtonom in Richmondom.

Napadaleci so prišli v dotične hiše rano zjutraj, in sicer, ko moških ni bilo doma. Da so jim prostori v hišah dobro znani, je evidentno. Napadalec so zasedovali s krvnimi psi, toda vsled svežega snega so se sledile zgoraj.

Prvi kriminalni napad se je pripetal v hiši odstotnega pastora F. A. Meade, kjer več dijakinj stanuje. Zakrinitki napadalec so dve dijakinji kloroformirali, zlorabili in usili. Ne da bi dijakinji o tem obvestili policijo, sta najprej o tem naznamili par milj oddaljenim staršem, kateri so ju potem odpeljali domov in še predtudi tam obvestili policijo.

Medtem so pa napadaleci, kteri so baje trije bili, obiskali hišo Edwarda Davenporta, kteri je tudi odpotoval za poslom in ostavil svoje dve hčerice doma v varstvu svojega bolhehenga brata. Slednji je kmalu po polunoči slišal na pol pritajani klic iz spalne sobe jedne svojih nečakinja, kjer je našel nezavestno ležati v postelji. Tudi je videl, da so napadaleci bežali po zadnjih stopnicah. V par minutah so bili vsi sosedje na nogah, toda mesto napadalec so našli le steklenico kloroform.

Newyorskis zastopnik Joy Line naznana, da je bilo na parniku 110 kabin, v katerih večini sta bila po dva potnikova. Moštvo je štelo 40 mornarjev. V Newportu je vrglo morje na kopno 18 trupelj nesrečnikov; med temi je veljalo 10 otrok.

Kapitan J. M. Vey, ki se je rešil s par potnikov v rešilnem čolnu, pripoveduje, da so dali mornarji svoje skutke rešenjem potnikom. Ko so veseli jedno uro, je prvi rešenec umrl vsled mraza. Potem so ostali hitri ugnali v njih trupla so takoj zmrzli. Končno je napočil dan in do tedaj so bili le še štirje v čolnu pri življenju. Mraz je postal še hujši in ako bili nesrečni še dve uri na morju, bi tudi oni zmrzli.

Danes prihajajo poročila ogroznih prizorov, kateri so se vršili po katastrofi. V groznom viharju, ki je divjal, nesrečnikom ni bilo pričakovati družega nego smrt. Mnogo jih je utonilo in njihova zmrzrena trupla so našli kasneje na obrežju. Parnik se je potopil tako hitro, da na rešenje ni bil mogoče misliti. Kapitan potopil parnika pripoveduje, da so parne cevi takoj popokale, ko je jadranka zavozila v parnik. Potniki so padali iz postelj, drugi so sami poskakali in vsi so le na pol obledeni bežali na krov v mrazo noč. Med tem se je parnik hitro napolnil z vodo in vse je bilo izročeno smerti, piedno so ljudje vedeli, kaka nevarnost jim preti. Mnogo potnikov je smrt dohitela v posteljah.

V drugih hišah se jim je po posredovanju doseglo njihov namen, toda nihove žrtve, jih radi sramote nečejo javiti oblastim.

Sedaj farmerji, ki imajo bčere, zapirajo skrbno vrata in okna in se že ustanovili vigilante odbore, da vjejo možejo lopev. Na sumo so domačini in sicer ne zamoreti, temveč beli, ktere bodo, ako jih zasledi, prav gotovo linčati. Policija jih dosedaj ni mogla najti. Governor Swanson je razpisal \$200 nagrade za vjetje napadalec in nagrado so danes povečali na \$1000.

Vsa rodbina se zadružila.

V Wilmingtonu, Del., so se s plnom zaduhili 35letni M. Ryan, njegova žena in otrok. Vsa tri so našli smrte v njihovem stanovanju žele dva dni po smrti.

181 ljudij utonilo ali pa zmrznilo.

KATASTROFA V SUNDU PRI
LONG ISLANDU BLIZO
NEW YORKA.

Parnik Larchmont se je potopil, ker
je vanj zavozila neka ribiška
jadranka.

BAJE SE JE LE 15 OSOB REŠILO.

Deset milj daleč od Block Islanda na Long Island Sundu pri New Yorku je včeraj zavozila neka ribiška jadranka v parnik Larchmont od Joy Line, kjer se je v par minutah potopil. Baje je 181 ljudi utonilo ali pa zmrznilo in le 15 jih je rešilo. Jadranka, ki je zavozila v parnik, se imenuje Harry Knowlton. Nesreča se je pripetila včeraj zjutraj.

Omenjenih 15 rešenih ljudi je odveslano v treh čolnih, od katerih sta dva dosegla obrežje Block Islanda včeraj proti večeru, dočim so se rešenci tretjega čolna rešili na ribiško jadranko Elsie.

Vsi ostali ljudje, ki so bili na parniku, so pa skoraj gotovo zgubljeni in so deloma utonili, ali pa zmrzli v rešilnih čolnih, kjer so bili izpostavljeni severnemu viharju, ki je divjal s hitrostjo po 50 milj na uro.

Parnik je plal iz Bostonia v New York, ko ga je dohitel katastrofa. Take katastrofe ob newyorškem obrežju še ni bilo, odkar se je potopil parnik Point Judith. Par rešenec bode umrlo vsled mraza. Noč je bilo grozno mrazila in tako ni pričakovali, da bi bil še kedno od nesrečnikov pri življenju, tudi ako na uton.

Delegacije se sedaj ne morejo vrneti v San Francisco brez dokazov, da so dosegli, kako uspehe. Pred vsem hočejo udati glede šolskega vprašanja v San Franciscu, toda le pod pogojem, da Roosevelt prepove naselejanje japonskih kulijev.

Načrti so napadli, kloroformirali
in zlorabili neko dekle.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

<p

"GLAS NARODA"

List slovenskih delavcev v Ameriki.

Izdaja slovensko tiskovno društvo

FRANK SAKER, predsednik
VIKTOR VALJAVEC, tajnik.

Inkorporirano v državi New York,
dne 1. julija 1906.

Za leto velja list za Ameriko . . . \$3.00
" " pol leta 1.50
Za Evropo, za vse leto 4.50
" " " pol leta 2.50
" " " četr leta 1.75
V Evropo posiljamo list skupno dve
stevilki.

"GLAS NARODA" izhaja vsak in iz-
vezemši nedelj in praznik.

"GLAS NARODA"

("Voice of the People")

Issued every day, except Sundays and
Holidays.

Subscription yearly \$3.00.

Published by the
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
Incorporated under the laws of the
State of New York.

Advertisement on agreement.

Za oglase do deset vrstic se plača 30
centov.

Dopisi brez podpisa in osobnosti se
ne natisnejo.

Denar naj se blagovoli pošiljati po
Money Order.

Pri spremembi kralja na naročnikov
prosim, da se nam tudi prejšnje bival-
šče naznani, da hitreje najdemo naslov.
Dopisom in pošiljanjem naredite
naslov:

"Glas Naroda"
109 Greenwich Street, New York City.
Telefon 1279 Rector.

V kongresu.

Zasedanje 59. kongresa se v krat-
kem koča in do zaključenja pride še
pred pretekom treh tednov. Tudi pri
sedanjem kongresu se ponavlja ono,
kar smo opažali pri 58. Pri vsakem
zasedanju se delo odloča vedno na
zadnje tedne in potem se moramo
vsako leto čuditi, kako hitro posluje
kongres. Samoumevno je, da se pri
takoj hitrosti mnogo pregleda, ker ni
časa za natančno debatiranje. To je
gotovo velika napaka, katera se pa,
žal, vsako leto ponavlja.

V ostalem je pa samoumevno, da
se za zadnje dneve zasedanja nabere
vedno vse polno dela. Pravo delo v
senatu in zbornici v resnicni ni tak
veliko, ker vse delo obavijo odseki.
Slednji imajo s predlogi toliko po-
sla, da so z njimi gotovi še le proti
koncu zasedanja, nakar kongres jed-
nostavno odobri ali pa zavrže posamezne
predlogi, natančno tako, kakor priporočajo odseki, ali pa ostavi
glasovanje za takozvanou končno za-
sedanje, ktero se vrši potem v de-
cembru.

Od proračunskih predlogov, kateri
morajo biti rešeni do sedaj še ni ni
jeden rešen in teh predlogov je gleda-
dovoljitev vseh skupaj za 800 milijonov
dolarjev.

Dosedaj je le jeden predlog seda-
njega zasedanja postal zakon, namreč
oni, ki se načinajo na nacionalne ban-
ke, ktere ne smej več prispevati z
denarjem v svrhu politične agitacije,
kar velja tudi za korporacije. Ta
zakon je v resnicu bil potreben, toda
on je tudi jedini, za katerega se imamo
zahvaliti sedanjemu zasedanju
kongresa.

Pred volityami v Av- striji.

Nove volitve v poslansko zbornico
avstrijskega državnega zbora po no-
vem volilinem zakonu bodo tamnošna
vlast razpisala že te dni in volitve
se bodo potem vršile že v prvej pol-
ovi meseca maja. Kakor se poroča
iz Dunaja, pričele so počitne stranke
že sedaj z vsestransko agitacijo.

Brez najmanjje slavnosti so v Av-
striji pokopali stari parlament in tako
položili v grob dobo, v kterej so
nepravi ljudski zastopniki zastopali
le one prebivalce, ktori so suneli vo-
liti. Sedaj bodo v Avstriji v prvič
volili po splošni voli nej pravice vsi
ljudje, ne pa le gotovi razredzi. Po-
sledica temu bodo, da pridejo v par-
lament pravi ljudski zastopniki. Le
volilni okraji v Avstriji niso pravilno
razdeljeni, kajti vlasta je te okraje
ustvarila tako, da bodo voliti zopet
ugodne nemške manjšini. Od nove-
ga parlamenta pričakuje dujamška
vlada, da bodo ublažili narodnostne
prepreke — toda v tem se na Dunaju
zelo motijo.

Zelo dvomljivo je, se li bode ta du-
majška želja uresničili s pomočjo
splošne volilne pravice. Tamnošna
dezelice se ne morejo omejiti po na-
rodnostih in nacionalno vprašanje
v Avstriji ne bodo nikdar zginulo iz
parlamenta. Vadi želi z "obmejit-
vijo po narodnostih" čuvati le Nem-
ce, ktori so sedaj v večnej manjšini.
Toda iz Češke in drugih slavjanskih
dežel je prihajajo izjave, da narodno
obmejitev ne more urediti ni jeden
parlament na svetu, kajti to je od-
visno jedino le od narodnosti samih,
njihovega razširjanja in zavesti —

Nemcem je v Avstriji sedaj odzvomilo
za dobo, v kterej bode Avstrija še ob-
stala in slavjanski živelj, ki se hitro
razširja, bodo prej ali slej preplavili
tudi nemške avstrijske pokrajine, ka-
terih se bilo nedaj takrat vimečno
slavjanske.

Novi parlament mora biti v prvej
vrsti slavjanski, kajti druge narod-
nosti v Avstriji skoraj da ne morejo
pritri v poštev. Le v tem slučaju
bodo potem mogoče delovati tudi za
gospodarski razvoj Avstrije, ktera je
na tem polju daleč za drugimi drža-
vami.

Druga duma.

Značaj ruske državne delavnosti v
minim letu se izraža v glavnem v
likvidaciji položaja, ustvarjenega z
aktem od 17. oktobra. — Vsi trije kab-
ineti (Witte, Goremikin in Stoly-
pin) so se več ali manje konsekven-
no držali te naloge in njihovemu pri-
zadevanju je bila le ta svrha, da spra-
vio notranje ruske razmere v soglasju
z maksimalimi gori citiranega ukaza.
— Delavnost teh ministerstev bi-
la je zakonodavne naravi in se je po-
sebno izražala: 1. v izdajanju osnov-
nih zakonikov in v ustavnovitvi držav-
opravnega položaja dum; in 2. v iz-
dajanju začasnik zakonov, ki bi ure-
dili z omenjenim ukazom ustvarjeni
polozaj do dejanskega uvedenja kon-
stitucionalne vlade in zagotovili up-
speh in doseg svrhe osnovnih zako-
nov.

Naravno, da je to delovanje izvralo
odmre v državnem življenju in po-
sebno karakteristično sta se iztaknili
dve pojavi: razdor v vladinih krogih
in gibanje državnih elementov od
centra do tečajev, to je: splošna de-
centralizacija vsled socialnega sa-
mospoznanja in samozavoda.

Da je med birokracijo navstal raz-
dor, je neoporečeno dejstvo. — Za-
četek temu razdoru je bil spor med
grofom Wittejem in Durnovom. — No,
v tem času splošnega nereda in zmę-
javje je malone vsa birokracia stu-
pila na stran Durnova: Staremu li-
beralizmu, ki si je bil zgradil gnezdo
v nedrž petrogradskih tajnih svetnikov,
ni bilo v teh časih mesta — kaj
bi z njim, ko je bilo nasilje edino
sredstvo ruske vlade! Ali časi so se
spremenili. Zadelo se je govoriti o
"kadetskem" ministerstvu in hi-
storija ruske evolucije moga je bele-
žiti novo fazo: deloma pod vplivom
starega "liberalizma", deloma pod
strašom pred "kadeti" jel je del
birokratov premišljalo, kaj bi se
utegnilo dogoditi, če se ne uresničijo
objave oktoberškega manifesta! —
Na koncu konca "kadeti" niso tako
strašni, ampak narod in narodni
zvezni! Da pa se doslej niso še po-
kazali znaki te oster notranje nasprotnosti:
to je Stolypinova zasluga. — Zagotovljeno je pa, da stvari ne mo-
rejo več ostati tako.

Tudi v družbi je navstal razdor.
Kjer so se nahajali najprej "okto-
bristi" in potem zveza demokratskih
reform in mirnega obnovljanja vla-
sti, navstala je spremembra, prelom-
en del (oktoberisti, monarhisti, zveza
reform) je poletel na en pol in se je iz-
gubil v masi reakcionskega tipa;
drugi del (socijalisti, kadeti itd.) zil-
se je v blok opozicione barve.
Na volitvah 22. februarja (po pravo-
slavni kolendarju) nastopita torej
dve stranki: stranka vladinih pri-
stajev in ona opozicionalev; stran-
ka onih, ki odobruje politiko Stolypinovu in stranka njegovih nasprotnikov.

Tako je prišlo zopet do tega, kar
je bilo prej: ali z vlasti a proti
njej! Stranke so sicer ostale kakor
prej, nobena se pa ne zagraja za svojim
programom in glavno vprašanje
ostaja: spremembu v vladinem si-
stemu.

Ruskega mužika seveda interesira
posebno državoprsavna stran enega
ali drugega sistema. Mužik je brez
politike barve in kakor tak stopi
tu do voliščev. — Ena vprašanje pa ga
zelo zanima: vprašanje lažote in ag-
rarno vprašanje. In ker bodo zahtevali
od vlaste, da odstrani vse zapreke
in da pripomori vsem onim milijonom
mužičkov, ki umirajo od gladi, do
sitega želodeca, je naravno, da tu
di muži ne ostane do govor neutralen
v politički borbi, ali vsaj da ne bodo
vlasti preveč prijazen. V kratek se
reči ta bo, katera izhod se ne daje
predvidjeti.

Ali prinese nova duma — mir?

JOHN VENZEL,
1017 E. 62nd Street, N. E. Cleveland, Ohio
izdelovalec kranjskih in nemških

HARMONIK.
Delo napravim na zahtevanje naročnikov.
Cene so primoč nizke, a delo
pretečno in dobro. Trivrstno od \$2 do
\$4. Plošča so iz najboljšega cinka.
Izdelujem tudi ploščice iz aluminija, nikelja
ali medenine. Cena trivrstnih je od
\$4 do \$8.

Najboljše zdravilo proti triganjui ali
revmatizmu je gotovo Richterjev
SIDRO PAIN EXPELLER, kateri je
dohiti v lekarnah steklenica po 25c
in 50c.

Konrad.

Napisala Olga Warner.

Bil je sam. Vseposod je stikal,
ljude pa so ugibali, zakaj se jih boji,
ker niso vedeli, da živi drugo življe-
nje od njih. Velike pekoče bolesti
njegovega in pozal nične. Prizajev
jo je v trepi sam...

Ljudi je poznal le malo. Izmed
teh je bilo nekaj dobrih. Imeli so
lepoto, čisto dušo. Teh se je tuintam
oknil, da izvleče od njih kaj resnice. Našel
je jo maločaj. Težko je dobiti pri
ljudeh resnice.

Tam zunaj v samoti jo je našel
več — zato je rad pojavil v samoto.
Toda ni je znal ceniti resnice samotne
prirode. Še več bi jo bil našel
rad.

Zahrepel je po samostanu. Ej,
tam vladva mir in tihosta. In duh božji
se razprostira po temnih zidovih.
Duš božji, uteha srca človeških, ma-
zilo božnega duša.

Da, v samostanskem stoletnem zi-
duvju, tam bodo našeli tudi resnico —
in še vedno.

Zahrepel je po samostanu. Ej,
tam vladva mir in tihosta. In duh božji
se razprostira po temnih zidovih.
Duš božji, uteha srca človeških, ma-
zilo božnega duša.

Prejšnji je po samostanu. Ej,
tam vladva mir in tihosta. In duh božji
se razprostira po temnih zidovih.
Duš božji, uteha srca človeških, ma-
zilo božnega duša.

Prejšnji je po samostanu. Ej,

Prejšnji je po

"Winnetou, rdeči gentleman".

Spisal Karl May. Priredil za "Glas Naroda" R.

(Nadaljevanje.)

"Kako je pa z drugimi?"

"Se shaja, Sir. Old Firehand so pihnili, Dick Stora so pihnili, Will Parkerja so pihnili — splošno je bil greenhorn, pravim, a mi ni hotel vrjeti, da se ne motim, — Bill Bulcherja so pihnili, Harry Cornerja so pihnili, vse, vse so pihnili, same vi pa Apache še gorita. Tudi mladi Sir živi še malo, kot se mi zdi — in Sam Hawkens, hm — tega tudi niso še popolnoma pogasili, hi-hi-hi!"

"Ali veste popolnoma za gotovo, Sam, da Harry še živi?" ga vprašam mestro.

"Človek, ali mislite, da tak star dirjač ne ve, kaj vidi? Poleg naju so ga utaknili v drugo luknjo, pa vašega rdečega prijatelja poleg. Tudi jaz sem hotel iti tje, a me ni nikdo poslušal, kot mislim."

"Kako je z Winnetouom?"

"Luknja pri Luknji, Sir! Če ozdravi bode tak, kot stara skrnja, v kateri laži Sam Hawkens trideset let; krpa pri krpi, znamenje pri znamenu."

"Ne moremo torej misliti na beg; toda kako je prišel živ v njihove roke?"

"Prav tako, kot vi in jaz. Boril se je kot nevernik — hm, pravzaprav je, če se ne motim, hi-hi-hi — rajši bi bil poginil, kot se pustil evreti na kolu. A vse ni nje pomagalo. Vrgli so ga na tla in do polovice razprali. Beztaj torej na maratone! Sam Hawkens pa izredno veseli, kot se mi zdi."

"Kaj pomaga veselje, če je pa nemogoče?"

"Nemogoče? Hm, kot bi govoril Will Parker! Dobri ljudje so ti rdečniki, dobrji ljudje; staremu in napol bedastemu Samu so pobrali vse; vse, pravim: samokres, pipo — hi-hi-hi; se bodo šudili, če pride kateremu preblizu nosu; diši, da človeka bode! Prav; lahko razokružijo ozračje ž njo — tudi Liddy je žla k vragu — uboga Liddy; kdo jo bode neki zasnubili — in klobuk in kapa — to se bodo šudili radi lasulje, hi-hi-hi — tri zavoje bobrovih kož sem dal v Delami začelo; že veste, kako mislim; toda nož so pustili njemu, Sam Hawkensu, v rokavu tisti. Stari, osivel medved mi ga je zapoldil tje, ker je videl, da mu ne najde na celiem životu primernejšega stanovanja."

"Nož imate še?" Ga ne boste mogli uspešno uporabljati, Sam!"

"To tudi jaz mislim; Sir; morate malo pomagati simo moje mater!"

"Tako pridem! Hočemo videti, kaj se da storiti."

"Ne morem se drugače premikati, kot valiti se; ne pripravim se še dobro, ko se odpro vrata iz kož; v prostor stopi Parranoh z nekoliko Indijanci. V roki ima hakljivo, ktero drži tako, da sveti na naju. Ne trudim se, da bi se del nezavestnega, vendar ga ne pogledam."

"Ali te imamo konečno!" zaškrplje. "Dozdaj sem ti bil nekaj dolžan, kar ti pa kmalu povrnom, da se ne boste pritoževali. Ali ga poznajo?"

V roki mi drži sklop pred seboj; tisti je, katerega mu je vzel Winnetou. Ve torej, da sem jaz tisti, kateri ga je tedaj zabodel. V tem sem gotov, da mu ni povedal tega Apach. On bude na vsako vprašanje molčal. Mogoče me je videl Finnetey pri svetu ognju ali pa se je ozrl hipno v me, ko sem ga došel. Ker ne odvrnem, nadaljuje:

"Skusite vi vse, kako je, če so človeku vleče koža naš ušesni. Čakajte malo, da se zdani. Veseli boste moje hvaležnosti!"

"Ne bode toliko veselja, kot mislim!" odvrne Sam Hawkens, kjer se ne more premagati, da bi molčal. "Radoveden sem, kakšno kožo potegnete Samu nad ušesni; moje že imate. Ta je izdelek nekega hairdresserja; kako vam ugraja delo, stari Yambarico?"

"Le zabavljaj! Bodeš že premogel toliko kože, da te oderemo." Po malom presledku, med katerim opazuje naše vezi, vpraša:

"Gotove niste vedeli, da pozna Tim Finnetey vašo past! Bil je v dolini prej kakor — pes Firehand s prokleto dušo — prej kakor je ta kaj vedel o nji. Vedel je tudi, da ste se vi skrili v njej. Ta mi je povedal!"

Potegne nož izza pasa in drži ročaj Samu pod nosom. Ta pogleda urezane črke in pravi:

"Fred Owins? On? Bil je vedno lepot! Želel bi, da bi sam skusil nož?"

"Le brez skrbi, mož! Misil je, da se bode odkupil s skrivnostjo, a ni do. Ob življenju je in ob kožo, pravtako kot boste vi, le s tem razločkom, da pride pri vas na vrsto najprvo koža, potem življenje."

"Storite, kar se vam poljubi! Sam Hawkens je gotov s svojo oporočko; vam je zapustil tisto reč, ktera se imenuje lasulja, če se ne motim. Kar rabite jo, hi-hi-hi!"

Parranoh ga breme in odide s svojimi tihimi spremljevalci.

Nekaj časa molčiva in se ne ganeva; ko se prepričava, da je vse varno, se začne prematavati, dokler ne prideva prav skupaj. Posreči se mi izvleči nož iz rokava, dasi imam izredno trdno in umetno zvezano roke; pretežem mu veliko težavo vezi na rokah. Trenutek pozneje stojiva prsto drug nasproti drugemu ter si drgneva roke in noge, ktere so bile zamrle od trdih vezi.

"Tako je prav, Sam Hawkens; meni se ne zdi ta človek nekaj vsakdanjega," se hvali malo možje. "Tičal si že v marsikteri hudi pasti; tako huda pa ni bila nobena. Radoveden sem, kako pokažem ušesa iz kape, ktera čopi do vrata, če se ne motim."

"Pred vsem poglej, kako je zunaj, Sam!"

"Jaz tudi tako mislim; to je najpotrebnije."

Grevu do udaha in odgrneva malo ob koži, kjer so mesto vrat.

Nekaj Indijancev prenaša haš oba vjetnika iz sosedne globine; od taborskega prihaja Parranoha. Zdani je bolj, da se vidi precej razločno po vsej dolini. Nedaleč od vrata stoji Swallow s tistim rjavcem, ktere ga je bil uplenil ubogi Will Parker. Pogled na ubogovo žival, ktera mi je tako prišen, da takoj odvrne od misli, da bi bzežal poš, dasi bi bilo to v danih razmerah najboljše. Nedaleč od tam se pasje koščeni in trpežni konj Winnetouva, kateri pa ne kaže vrednosti na svojem telesu. Če se nam posreči dobiti toliko orzočja, da pridemo do živalj, se da mogoče ubehati.

"Ali vidite kaj, Sir," vpraša večno veseli Sam.

"Kaj mislite?"

"Hm — tam enega dečka, kjer se tako zadovoljno valja po travi."

"Ga vidim."

"In tisto reč, kjer se naslanja poleg na stene?"

"Tudi."

"Hi-hi-hi. Staremu Samu postavijo pihavnik tako očitno, da se mora zadeti z nosom vanj! Če sem jaz resnično Sam Hawkens, potem mora biti tisto tam moja Liddy, kot mislim; nekaj krogelj pa mož tudi premore!"

Ne morem paziti posebno na veselje malega junaka, ker obračam vso pozornost na Parranoha. Žal, da mi ni mogoče razumeti, kaj govore z vjetnikom. Precej časa mine, predno gre od njih. Toda svoje zadnje besede govor v močnem glasom. Slišim jih dobro; pojasmnijo mi tudi vso vsebino njegovega prejšnjega govora.

"Pripravi se, Pimo! Pravkar zabijajo kol, in ti — dostavi ter se obrne hudo in odgrneva malo ob koži, kjer so mesto vrat."

Pomigne svojim ljudem, naj prenesejo vjetnika o ognju, okrog katerega sede Indijanci; nato odkorakajo ponosno.

Zdaj se mora hiteti; če prideva vjetnika v sredo med Indijancev ni zanje nobene rešitve več.

"Sam, ali se lahko zanesem na vas?" vprašam.

"Ne vem, če vi ne veste! Morate poskušati, kaj se mi zdi."

"Vi vzamete desnega, jaz pa levega; potem pa jermene na dvoje!"

"Nato greva k Liddy, Sir!"

"Ali ste pripravljeni?"

Pokima s takim obrazom, na katerem se čita veselje nad bodočimi dogodki."

"Torej dalje!"

S tihimi a brzimi koraki hitiva za Indijancev, kjer vlečojo obo vjetnika. Dasi se obrnem vsebino brez, da naju utegnjo zapaziti vsak čas, predvsi vendar do njih, ne da bi naju zapazili.

Sem sunč jednega tako spremeno odstrani, da se zgradi brez glasu na tia. Ker sem jaz brez orožja, izdrem drugemu najprvo nož izz pass; potem ga sunč naglo skozi grlo, da se sliši mesto nameravanega vzklikha le polno grčanje. Tudi ta se zgradi na mestu.

Nekaj nagnih potez razreže vezi in oprosti vjetnika; prsta sta, predvsi na vezi kateri izmed sovračnikov, kaj se godi.

Imenik uradnikov krajevnih društav Jugoslovanske Katališke Jednote v Zgod. državah ameriških.

Društvo sv. Cirila in Metoda štev. 1 v Ely, Minn.

Matija Agnič, predsednik; Stefan Pavlišič, tajnik, Box 4; Martin Petek, blagajnik; Fran Verant, zastopnik; Ivan Habian, bolniški nadzornik. Vsi na Ely, Minn.

Mesečne seje se vrše vsako prvo nedeljo po 20. v cerkveni dvorani.

Društvo sv. Srca Jezusovega štev. 2 v Ely, Minn.

Josip Lovšin, predsednik; Ivan Prnjat, tajnik, Box 120; Ivan Merhar, blagajnik in zastopnik, Box 95. Vsi na Ely, Minn.

Mesečne seje se vrše vsako prvo nedeljo po 20. v cerkveni dvorani.

Društvo sv. Barbara štev. 3 v La Salle, Ill.

Josip Bregič, predsednik, 1108 4th St.; Ivan Marušič, tajnik, Box 201; Ivan Urbanc, blagajnik, 427 La Harpe St.; Anton Jerntz, zastopnik, 1026 Main St. Vsi v La Salle, Ill.

Mesečne seje se vrše vsako tretjo nedeljo v mesecu v dvorani g. Matije Kumpa.

Društvo sv. Barbara štev. 4 v Federaru, Pa.

Ivan Virant, predsednik, Box 66; Burdine, Pa.; Josip Kuhar, tajnik, Box 218; Burdine, Pa.; Fran Miklavčič, blagajnik, Box 96, Morgan, Pa.; Ivan Kržnišček, Box 138, Burdine, Pa.

Društvo sv. Barbara štev. 5 v Soudan, Minn.

Matija Nemanič, predsednik; Josip Znidarič, tajnik, Box 772; Martin Strukelj, blagajnik; Fran Derganc, zastopnik. Vsi v Soudan, Minn.

Redne mesečne seje se vrše vsako prvo nedeljo po 20. v prostorih Jos. Znidarsiča.

Društvo Marija Pomagaj štev. 6 v South Lorain, Ohio.

Ivan Klemenc, predsednik, P. O. Box 48; Andrej Vidrih, 508 10th Avenue, I. tajnik; Ivan Zalar, blagajnik, 508 10th Avenue; Fran Krištof, zastopnik, 405 11th Avenue. Vsi v South Lorain, Ohio.

Redne seje se vrše vsako drugo nedeljo v mesecu v prostorih Ane Zevnik, 510 10th Avenue.

Društvo sv. Barbara štev. 8 v Piper, Ala.

Urban Istinič, tajnik in zastopnik, Box 116, Piper, Ala.

Društvo sv. Cirila in Metoda štev. 9 v Calumeta, Mich.

Mihail Sunič, predsednik, 423 7th St.; Ivan D. Puhek, tajnik in zastopnik, 2140 Log St.; Josip Sunič, blagajnik, 115 7th St. Vsi na Calumet, Mich.

Mesečne seje se vrše vsako tretjo nedeljo v mesecu v dvorani g. Golobična na 19th & Vermont St.

Društvo sv. Sveti Ime Jezusa štev. 25 v Eveleth, Minn.

Ivan Nemgar, predsednik; Jakob Kotnič, tajnik, Box 558; Alojzij Kotnik blagajnik, Box 558; Anton Fritz, zastopnik, Box 728. Vsi na Eveleth, Minn.

Društvo sv. Štefana štev. 26 v Pittsburghu, Pa.

Josip Cekuta, predsednik, 34 Villa St., Allegheny; Josip Muška, tajnik, 57 Villa St., Allegheny; Fran Strniša, blagajnik, 101 Villa St., Allegheny; Ferdinand Volk, zastopnik, 122 42nd St., Pittsburgh.

Društvo sv. Alojzija štev. 13 v Baggage, Pa.

Fran Božič, predsednik; Fran Pavlin, tajnik, Box 45; Anton Rok, blagajnik; Ivan Arh, zastopnik. Vsi v Baggage, Pa.

Društvo sv. Jožefa štev. 14 v Crockett, California.

Matija Rogina, predsednik, Box 64; Mihail Nemanjič, tajnik, Box 64; Anton Baznik, blagajnik, Box 64; Marko Dragovan, zastopnik, Box 43. Vsi v Crockett, Calif.

Društvo sv. Petra in Pavla štev. 15 v Pueblo, Colo.

Ivan Merhar, predsednik, 1210 Bohmen Ave.; Fran Mehle, tajnik, 1208 Bohmen Ave.; Ivan Zupančič, blagajnik, 1238 Bohmen Ave.; Ivan Jerman, zastopnik, 1207 S. Santa Fé Av. Vsi v Pueblo, Colo.

Seje se vrše vsakega 13. v mesecu v dvorani g. Jermanna, 1207 So. Santa Fé Avenue.

Društvo sv. Cirila in Metoda štev. 16 v Johnstownu, Pa.

Josip Intihar, predsednik, 519 Power St.; Gregor Hrdlik, tajnik, 407 8th Avenue; Fran Slatko, blagajnik,

R. F. D. 1; Fran Gabrenja, 1105 Virginia Avenue. Vsi v Johnstownu, Pa. Redne mesečne seje se vrše v lastni društveni dvorani, 725 Bradley Alley.

Društvo sv. Jožefa štev. 17 v Aldridge, Mont.

Ivan Štamfel, predsednik, Box 65; Gregor Zobeč, tajnik, Box 65; Pavel Bigler, blagajnik, Box 102; Fran Prešeren, zastopnik, Box 45. Vsi v Aldridge, Mont.

Društvene seje se vrše vsako drugo nedeljo v mesecu v cerkvi sv. Družine.

Društvo sv. Cirila in Metoda štev. 1 v Ely, Minn